

Gurvik

Social, Political, and Research monthly
publication

گورویک د لوی افغانستان
د ارمانجنو سنگر!

یکشنبه، د ۱۳۹۷ ل کال د مرغومي ۱۶مه | د ۲۰۱۹ ز کال د جنوري ۶مه، دویم کال، نهمه گڼه

Ketabton.com

کې ژوند دی

پي ټي ايم؛ پښتونخوا کې منځلاری سیاست

نذیراحمد "سهار" کابل مېشتی مسید

په پښتونخوا کې د پښتنو نوي غورځنگ، چې په پښتون پسرلي هم مشهور دی، هلته د پښتون قومي سیاست د راتلونکي په اړه نوې هیلې ټوکولې دي.

منظور پښتین له وزیرستان نه تر پېښور، کوټې او له کوټې تر کابل، د پښتون ویبناټابه (Pashtun Awakening) د سمبول حیثیت خپل کړی او دې کار پر یوه قومي محور د پښتنو، په ځانگړي ډول له ډیورنډ کرښې پورې غاړې پښتنو د راغونډولو فرصت هم رامنځته کړی.

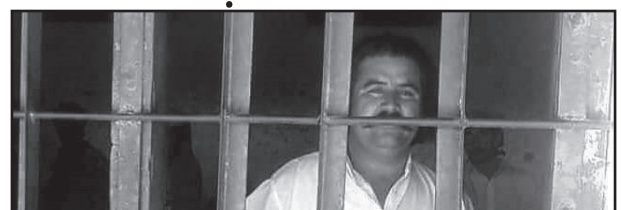
د پښتون ژغورنې غورځنگ ظاهرا د ملتپالنې او مذهب ترکیب دی، چې له سیاسي راه قبايلي، ټکړونه لار غږ سیاست، څو قوم، اجنډا پرمخ وړی.

ست پاخه روایتونه ژوندي دي.

خان، رحمزادخان او په سلگونو خدایي خدمتگارانو

ه پاته دي... ۲ مخ

پښتون ژغورنې غورځنگ د ایین په لومه کې

زه
ن

په بني گل کې ژوند...

هغه سپين ږيری عبدالصمد چې ورته ويل يې» فضل غفوره! تسليم شه، په يوه گهڼټه کې دننه تسليم شه، په دې کې د خير دى» دا د خدايي خدمتگارانو پر پله د روان سري ږغ وو، دا د عوامي نېشنل گوند د بنو ضلعي صدر ږغ وو.

د بني گل د ځوانانوقامي جذبې چې د بني گل ماڅيگرۍ د ژبړکيتوب د علامتي هارونو په شان جوتي شوې، پاکستاني رياست وارخطا شو.

« لمبر ون « د بني گل د ژنيو له قامي ولولي په ډار شو.

« لمبر ون « ته بني گل نمبر ون چيلنج ورکړ.

بني گل په قامي ننگ کې نمبر ون وخوت.

د نمبر ون بني گل په شا نمبر ون وزيرستان ولاړ وو او ورته ويل يې:

گوره چې وار د خطا نشي

د گلو ځانگه دې پر سر ولاړه يمه

د بني گل د پي ټي ايم کارکنان نن په زندان دننه دي. د

څومره لوی جرم په تور دننه دي. رياست ورباندې مقدمه

کړې او پکې ليکلي يې دي چې دې خلکو د ترهگرۍ غندنه کوله او امن يې غوښت.

کامرېډ سليم امن غوښت.

سعید وطنيار امن غوښت.

ندیم عسکر امن غوښت.

بخت نیاز اېډوکېټ امن غوښت.

حنيف پښتین امن غوښت.

زه د چا چا نوم وليکم؟ زه په څومره نومونه وليکم؟ خو ټول

بني گل امن غوښت. په جلسه کې حاضرو پنځوس زره

پښتنو امن غوښت.

په بني گل کې پنځوس زره پښتنو جنگ ريچکټ کړ.

پنځوس زره پښتنو د جنگي اقتصاد د پالیسۍ غندنه وکړه.

پنځوس زره پښتنو د ښو او بدو طالبانو توپيروغندلو.

پنځوس زره پښتنو نقاب پوش او برقعه پوش مسترد کړل.

پنځوس زره پښتنو په خپله خاوره د خپل اختيار غوښتنه وکړه.

پنځوس زره پښتنو نعره بازي وکړه:

يه جو دهشت گردې هې

اس کې پيچېږې وړدي هې

يه جو نامعلوم هې

يه همين معلوم هې

پنځوس زره پښتنو نعره بازي وکړه:

پښتون ژغورنې غورځنگ د آيين په ...

شوي، ويړول شوي او خپل شوي دي.

له دې امله، ملگرو ته په کار دي چې د پاکستان د ايين پر ځای د ملگرو ملتونو د انساني حقونو د منشور له مخې د پښتون انسان د ژوند د خونديتوب مبارزه وکړي، مبارزه په ويره، ډار او پټه نه ترسره کيږي، په دې پړاو کې به ځوانان سرونه شيندي، ميندې به بورې کيږي، پيغلې به د ملالی ټپې په خوله راوړي، خو دا مزل به تر منزله رسي، د پنجاب بربريت او وحشت به ماتيږي، د پښتون په کور به د ازادۍ لمر را خيژي.

له دې امله، د پښتون ژغورنې غورځنگ ملگرو ته په کار دې چې ورو، ورو د بغاوت، د انساني حقونو د ترلاسه کولو، د د بشري ژوند خپلولو په پار ځينو داسې مبارزو ته مخه کړي چې د پنجاب د فارورډ پاليسي پرې وننگوي، د پنجاب د پوځ جرړې پرې د پښتنو له سيمې وباسي، د پښتون انسان وجود او ژوند پرې وژغوري.

په دې وروستيو کې د بشری گوهر او افراسياب خټک د عوامي نشنل گوند څخه د وتلو دسيسه د همدې ناقانونيت (د پښتون وژني او ځوروني) ادامه ده چې په ډېره سپين سترگۍ عملي شوه، خو اوس د پښتون ژغورنې غورځنگ ملگرو ته په کار دي چې په دې دواړو مشرانو ننگ وکړي، د افراسياب خټک صيب د لسگونو کلونو سياسي تجربې

څخه په گټه اخيستنې د پښتون ژغورنې غورځنگ مشرتوب ته مخه کړي، دا غورځنگ په سياسي ولسي مبارزه بدل کړي، ددې غورځنگ د بغاوت داسې بريدونه وټاکي چې د پنجاب د هر ظلم حساب کتاب وکړي، د نړيوال ملاتړ د ترلاسه کولو د پاره په نړيواله کچه (د ملگرو ملتونو، د امنيت شورا، د اروپايي اتحاديې، د اسلامي کانفرانس ...) په کچه د خپل شناخت تاييا ونيسي. موږ يې نه يواځې ملاتړ ته په ډگر ولاړ يو، بلکې غواړو د پښتون ژغورنې غورځنگ د لوی افغانستان د ارمان د پوره کولو وسيله وگرځي، د همدې غږ او چيغې له لارې پښتانه يو موټی کړي، د پنجاب د قبضي څخه پښتون خلاص کړي، او په نړۍ کې د نورو انسانانو په څير پښتون انسان هم د سيالی ژوند وکړي. هيله ده چې د پښتون ژغورنې غورځنگ ملگري د پورته ذکر شويو اندېښنو په اړه ژور فکر وکړي، که اړتيا ليدلی کېدله موږ به ورسره د سياسي مانفيست په رامنځته کولو، د سياسي مبارزې د ليد لوري په ټاکلو او د ولسي مبارزې د پياوړتيا او پراخي په برخه کې د هر ډول مرستې ټټېر ووهو.

د گران، ازاد لوی افغانستان په هيله!

پي ټي ايم؛ پښتونخوا کې منځلاری...

محمودخان اڅکزي په مشرۍ د ملي عوامي گوند او د جماعت علماء اسلام مخکښ غړي مولانا محمد خان شيراني ملاتړ هم دغه تاريخي پيوند لري.

اې اين پي د تېر په څېر په پارلماني سياست ټينگار لري او د خپل گوند د يو شمېر مشرانو غړيتوب يې ظاهرا د پي ټي ايم د ملاتړ له امله ځنډولی، خو د پي ټي ايم منځلاری او غير سياسي تگلارې په پښتونخوا کې د ملتپالو ترمنځ د ټکر مخه ډب کړې ده. د تېرو وزيرستان محوره غورځنگونو برعکس، چې اتکا يې په وسله وال مقاومت وه، پي ټي ايم ځان پښتون شموله کړی او مبارزه يې هم په عدم تشدد ولاړه ده؛ هممهغه شعار، چې د اې اين پي اساس جوړوي. دې چارې د ملتپالو ترمنځ د شعار، دريځ، نظر او ليدلوريو وحدت او مشترکات رامنځته کړي او دا د پښتونخوا په قومي سياست کې يو نوی او مثبت تغيير دی.

پي ټي ايم په خپل تهاجمي قومي، خو په عدم تشدد ولاړ دريځ حجره او جومات په واقعي شکل سره يو کړي او د اې اين پي برعکس، له مذهبي گوندونو او د ټي ټي پي په څېر جنگياليو ډلو سره يې له تقابل نه هم ځان ژغورلی دی.

له تاريخي تجربو نه زيږيدلی دغسې قومي تحريک ددې جوگه دی، چې په پښتونخوا کې د يوه نوي سياست او تغيير تهداب شي.

ټولنيزه، سياسي او څېړنيزه مياشتنی څيړونه

له MTM نه د PTM پر لور سفر زه او قايد تحريک منظور…

په جنوبي وزيرستان کې د پوځ لخوا د ځای پرځای شويو مایونو، ظلمونو… ناخوالو پر ضد يې لدې لارې خپله سپېڅلې مبارزه جاري وساتله، په سيمه کې به هره ورځ پر ملکي خلکو د پوځ لخوا ځای پر ځای شوي ځمکني مایونوۀ چاوديدل چې له امله يې خلکو خپل ژوند او يا هم د وجود ځينې غړي له لاسه ورکول دا لړۍ همداسې روانه وه چې له امله يې محسود ژغورنې غورځنگ(MTM) خپل زغم له لاسه ورکړی وو، يوه ورځ په دريو گلايو ماشومانو د ماين چاودنه وشوه چې له امله يې درې واړه سخت ژوبل او د ډيره اسماعيل خان روغتون ته راوړل شول، ماشومان د بېړنيو پېښو په خونه کې په وينو کې لت پت پراته وو او د روغتون ډاکټرانو تر مابښامه ورته هېڅ ډول پاملرنه نه وه کړي! لدې پېښې چې د روغتون ډاکټران ژوبلو ماشومانو ته پاملرنه نکوي د ځوانانو ملي سازمان (NYO) غړي خبر شول سمدلاسه يې د ياد سازمان د پښتونخوا ايالت منشي او د گومل پوهنتون محصل شيرالله وزير تر مشرۍ لاندې د ډاکټرانو پر ضد احتجاج پيل کړد پښتنو ځوانانو ترڅنگ بااحساسه پښتانه ژورنالېستان هم راورسيدل او د ډاکټرانو پر ضد يې د روغتون مخي ته لويه لار وتړله، له احتجاج نه چارواکي خبر شول راغلل او له احتجاج کوونکو سره له خبرو اترو وروسته سمدلاسه د ژوبلو ماشومانو درملنه پيل شوه. يادې پېښې ته په ټولنيزو رسنيو کې پراخ انعکاس ورکړل شو. لدې وروسته د ۲۰۱۷م کال د د سمبر پر ۲۷مه نېټه محسود ژغورنې غورځنگ يوه ناسته راولبله ناستې ته ملنگ خويه ځوان منظوراحمد پشئين او سعيدانور داسې جذابي او احساساتي ويناوې وکړې چې د جمعيت علمای اسلام گوند کشر او مشر ورته گوته په غاښ پاتې شول، دوی د پوځ لخوا په سيمه کې د ځای پرځای شويو مایونو، پر پوځي چکب پوستونو له خلکو سره د بد چلند او له چاودنو وروسته په سيمه کې د پوځ لخوا د گرځبنديز لگولو پر ضد د پرتل اعلان وکړ چې د ۲۰۱۸م کال د فبرورۍ په لومړۍ نېټه به اسلام اباد ته څو او هلته به پرلت کوو تر څو چې زموږ غوښتنې نه وي منل شوي. له دغې ناستې پوره لس ورځې وروسته په کراچۍ کې يو بنايسته ځوان نقيب الله محسود لومړۍ احتطاف او بيا د پوليسو په يوه جعلي مقابله کې په شهادت ورسېده، ددغه خبر له خپرېدو سره سمدلاسه د ځوانانو د ملي غورځنگ د مشر محسن داوډ لخوا د پېښې پر ضد د احتجاج اعلانونه وشول په کومو سيمو کې چې د ځوانانو ملي غورځنگ غړو شتون درلود احتجاجونه وشول، موږ سره له ملگرو د ډيره اسماعيل خان احتجاج ته ورسيدو د شهيد نقيب الله محسود د جسد رارسيدو ته منتظر وو، دا وخت منظوراحمدپشئين او علي وزير هم رارسيدلي وو، دااحتجاج ځای ته لاړو خو هر يو دومره په غم کې ډوب وو چې هېچا هم د خفگان له امله له يو بل سره مو خبرې ندي کړي، د مابښام تيارې له خپرېدو سره کورونو ته لاړو فېسبوک ته مې پام شو چې د نقيب الله محسود شهادت ټول پښتون قوم راپارولی دی، زموږ په کور کې هم دا ډول غم او خاموشي وه چې ته وا نقيب زموږ د کور غړی دی. پر سبا بيا هم احتجاج وشو خو بدبختانه زه نه ورورسيدم ، ملگرو پرېکړه وکړه چې د فبرورۍ پر ۲۶ مه نېټه به اسلام اباد ته کاروان روانيږي ما له منظور پشئين نه وغوښتل چې زه هم پدې کاروان کې درسره ځم ، منظورپشئين راته په ورين تندي هرکلی ووايه دا چې زه په کلي کې اوسېدم او کاروان د ورځې ناوخت روان شو، نو زه دمنظورپشئين په مشوره سهار وختي ورپسې روان شوم دوی له بنو څخه راوتلي وو، ماته منظور زنگ وکړ چې په کوهاټ کې منتظر اوسه.

په کوهاټ کې له کاروان سره تر يوځای کېدو وروسته مې بې حده زياته خوښي احساس کړه، پر ټولنيزو رسنيو له دوی سره زما د يوځای کېدو خبر خپور شو، دا چې زه دومره لوی سړی نه یم شهباز ستوريانی او فصیح الله چمتو وزير هم له کاروان سره يو ځای شوي وو، د محسود ژغورنې غورځنگ د محسود قوم له دايرې وتو ته تيارېده او پښتون ژغورنې غورځنگ ته د داخلبډو شېبې رانږدې کيدې، کوهاټ کې ناوخت شو او دا وخت غورځنگ زما په شمول ۲۳کسيز شوی وو، موږ څو تنه هلته د مېشتو پښتنو سره د شپې تېرولولپاره لاړو منظورپشئين مو د امنيتي او نورو ستونزو له امله د کوهاټ پوهنتون له محصلينو سره ولېږه. کله چې سهار شو د دره ادمر خپل اپريډيو پر لور روان شوو، دقيقسر جمال اپريدي په کور کې راته د چای او ناشتي ترتيب شوی وو، هلته يې موږ ته د شهيدنقيب الله مسيد فاتحه هم وکړه، موږ ورته کراچۍ کې د شهيد شوي سعيدگل اپريدي فاتحه وکړه، د يوېل سره له غمشريکۍ وروسته شريک احتجاجي لاريون وشو، دلته احمد انقلابي پشئين هم زموږ د کاروان ملگرى شو، کاروان د کراچۍ پر لور روان شو هلته پښتانه ليرې رېنگ روچ ته د هرکلي لپاره راوتلي وو، زموږ يې تود هرکلی وکړ او له رېنگ روچ څخه يې د حيات اباد تر فېز ټهري چوک پورې پياده بوتلو له ليرې ليرې ځايونو موږ ته د عوامي نېشنل پارټی غړي راغلي وو، د فبرورۍ ۲۷مه نېټه وه د باچاخان بابا او ولي خان بابا تلين لمانځل کيده د گوند ټول مشران هلته بوخت وو، خو بيا هم موږ پياده راغلو او د نورو شپېتو کسانو لپاره د مابښام د ډوډۍ ترتيب په باچاخان مرکز کې شوی وو، خو په حيات اباد کې د راټولو شويو کسانو له جملې دوو کسانو هلته د نه تگ خبره وکړه، ما محسن داوډ خبرکړ هغه په باچاخان مرکز کې موجود وو، نو دوی د ډوډۍ راوړلو خبره وکړه، ميا افتخارحسين، بشره گوهر بي بي، برېسټر سنگين خان، محسن داوډ او د شاه جي گل اپريدي په شمول نور ډېر مشران راغلل ويڼاوې يې وکړې، د دوی نه بغير دلته نور دقبایلي سيموعلمای کرام، مشران، استادان، ډاکټران، انجينران، محصلين… هم راغلي وو ويناگانې وشوي، موږ د شپې لپاره ټول ملگري يو ځای لاړو زموږ سره پدې وخت کې شوکت عزيزشوکت او پروفيسر اخترخان وزير هم

یکشنبہ، د ۱۳۹۷ل کال د مرغومي ۱۶مه | د ۲۰۱۹ز کال د جنوري ۱۶مه، دويم کال، نهمه گڼه

ملگرې شول، سبا يې موږ دلته پاتې کړو

ملگرې شول، سبا يې موږ دلته پاتې کړو
مازديگرمهال بيا په فېزتېري چوک کې پښتانه راټول شول ويناگانې وشوې دا ځل د منظورپشئين له درده ډکې وينا خلک ډېر متاثر کړل، شپه راغله ملگرې دشپې لپاره سره وويشل شوو، سهار د چارسدې پر لور وخوځيدو دا وخت راسره عتيق وزير او خذيف افغان هم ملگري شول د چارسدې، مردان، او سوابی لپاره راسره محسن داوډ او ډاکټر مشتاق يوسفزي ملگرتيا وکړه، مردان ته په رسيدو سره سم د ضلعي ناظم حمايت الله مايار په گپون زيات شمېر پښتانه مخې ته راغلي وو، هلته ويناگانې وشوې او داسلام اباد پرتل لپاره د ننگ کولو غوښتنه وشوه، ورپسې کاروان د سوابی پر لور روان شو، کاروان د يوسفزيو له تاريخي تاوده هرکلي سره مخ شو د کاروان لپاره دوه غونډې ترتيب شوي وې، چې مشري يې د عوامي نېشنل گوند ملگرو کوله، اوله غونډه د شوي اډه کې د اميرالرحمن تر مشرۍ لاندې وه او دويمه د سوابی چوک کې د حاجي گل زامين شاه تر مشرۍ لاندې وه، دا هغه تاريخي غونډه وه چې اعلان پکې وشو چې شهيدنقيب الله د محسودو نه بلکې د ټول پښتون قوم شهيد دی نو ځکه نقيب محسود په نقيب پښتون بدل شو، اوس راسره د NYO پرملگرو سربرېره د پښتون سټيوډنټس فېډرېشن (PSF) ملگرې هم يوځای شوي وو، د سوابی نه هم دوه کسه ملگري له کاروان سره يوځای شول له بده مرغه چې اوس يې نومونه زما له ذهن وتلي دي، کاروان د اسلام اباد پر لور وخوځېد موږ د شپې ناوخت د اسلام اباد جناح پوهنتون ته ورسيدو د ډوډۍ ترتيب د جناح پوهنتون محصلينو کړی وو، د ډوډۍ له خوړلو وروسته موږ سبا ورځې د پرتل لپاره پلان جوړ کړ، رياست زموږ د پرتل د ناکامولو لپاره وار له مخکې د پښتون قامي جرگې په نامه يو ټولگی جوړ کړی وو او هلته ناست وو، موږ ته د دوی ليرې کول اړين وو ځکه زموږ ملگرې د هغوی له شوم پلان څخه خبر وو، دلته له خان زمان کاکې سره زموږ د ملگرو ليدنه وشوه په تحريک باندې هر اړخيزې خبرې وشوې او د ملگرو حوصلي لا پسې لوړې شوې دشپې مو تر درو ساعتو پورې بحث ورسره وکړ، دا هغه تاريخي شپه وه چې په سخته يخنۍ کې پښتنو ځوانانو د خپل قوم د روښانه راتلونکي لپاره دمحصلينو په ليليه کې ويښه تېره کړه، سهار له ناشتې وروسته د احتجاجي پرتل لوړته وخوځيدو، منظور پشئين زه او درې نور ملگري هغه کمپ ته ولېږلو په کوم کې چې له مخکې نه خلک ناست وو، موږ ورسره خبرې اترې وکړې او موږسره يې ژمنه وکړه چې تر سبا پورې به کمپ پرېږدي. موږ بېرته راغلو د منظور پشئين او نورو ملگرو سره مو مشوره وکړه او څو کسان مو ورته پرېښودل چې د شاه افغان وزير او وحيد محسود نومونه راته ياد دي، دوی ته مو دنده ورکړه چې د تيارې په خپرېدو سره به سمدلاسه هلته لگيدلي بېنرز ليرې کوي او پر ځای به يې زموږ خپلې بېنرې او پيناډلکس لگوي، چې سهار دوی راځي نو زموږ ملگري به تيار هلته ناست وي، يادو شويو ملگرو خپله دنده په ښه توگه ترسره کړه، موږ ته يې وويل چې د اسلام اباد پښتنو د ترنول په سيمه کې تاسو ته غونډه نيولي ده تاسې هلته ځانونه ورسوئ، موږ چې هلته ورسيدو وه مو لیده چې خبره سرچپه ده، په هر صورت دا شپه ټولو ملگرو يو ځای تېره کړه، يوه خبره چې ما د باچاخان په کتاب زما ژوند او جدوجهد کې لوستي وه خو ورسره مخامخ نه وم ، هغه د عدم تشدد خبره چې موږ ملگرو په منظورپشئين کې وليده، هغه به ملگرو ته هره شپه د عدم تشدد تيلېخ کاوه، او ورته ويل به يې چې څوک درته ښکښل کوي او که وهل کوي د عدم تشدد لاره نه پرېږدو، ملگرو ښه په مينه د منظورپشئين خبرې اوريدې او منلې هغه ورځ مې په عملي ډول دپښتون قوم مينه او ورورولي وليده.

سهار شو موږ ټول د ترنول په سيمه کې راټول شوو بيخي زيات خلک راغلي وو، کنتيېنر دوه جوړ شوي دي، روان شوو په يوه زاړه ټيکسي موټر مې اواز وکړ چې پکې زه(الله نور ننگیالی وزيري)، منظور پشئين، احمدانقلابي پشئين او خذيف افغان د پرېس کلب لور ته روان شوو کله چې اسلام اباد پرېس کلب ته نږدې شوو نو له شا څخه د NYO او PSFملگرو ټينگار کاوه چې منظورپشئين به د جلوس په شکل کې کمپ ته داخلوي، موږ هم ورسره ومنله ملگرو يو بل ته د ځنځير په ډول لاسونه ورکړل او دايره موجوره کړه، منظورپشئين مو د دايرې منځ ته داخل کړ خلکو نارې پيل کړې چې نر پښتون، باتور پښتون، منظور پښتون موږ پداسې حال کې د ځوانانو د نارو او شعارونو په بدرگه کمپ ته داخل شوو چې استاد اخترخان وزير هم راسره وو، پر سټېج ولاړ کس نه مې مايک واخيست او شعارونه مې بيا تکرار کړل لاندې ناست خلک ټول حيران شول د کنتيېنر په رارسيدو سره مشران کسان وختل تر څو خپلې ويناوې وکړي لومړۍ نوبت منظورپشئين ته ورکړل شو منظور داسې سپينې سپينې خبرې پيل کړل چې ناست خلک بيخي هک پک شول دشپې تر دوولسو بجو مو پر کنتيېنر ناستو کسانو سره پدې جنجال وو چې کله به يې دا ځنگه ازادي ده ترانې غږولو ته اجازه نه ورکوله او کله هغو نارو ته چې : يې جودهشت گردي هي، اسکي پيچهي وردې هي موږ له ډېرو سختو ستونزو سره لاس او گربوان وو چې يو جنجال به مو هوار کړ بل به يې جوړ کړی وو، وروسته بيا ورو ورو زموږ د فکر ملگري په زياتيدو شول، پر ملتپالو گوندونو سربرېره د دقامي وطن، مذهبي گوندونو او پاکستان تحريک انصاف مشران هم نوبت په نوبت راغلل او ويناگانې به يې کولې دا وخت موږ يوه فيصله وکړه چې منظورپشئين به هره ورځ يو ځل وينا کوي خو چا نه راسره منله بالاخره به څوتنو ملگرو په زور سټېج ته وخېژاوه لاندې ملگرو به دومره سخته نعره بازي کوله چې د سټېج مسؤل به مجبور شو چې تقرير ورکړي ، دلته يوه خبره خوندوره وه چې افراسياب خټک، محسن داوډ، علي وزير، ثناءعجاز، بشره گوهرېی بى، شهاب الدين ، شاه جي گل او دغه دوه نور ملتپال گوندونو څخه به کسان راغلل پخپلو جذباتي ويناگانو به يې د ملگرو حوصلي لا پسې لوړې کړې، پرتل ته له پاکستان سربرېره د نړۍ له گوټ گوټ څخه بااحساسه پښتانه راغلل او شرکت يې وکړ، سرکاري او درباري مشرانو

هڅې پيل کړې وې چې پرتل په څه طريقه ختم کړي، موږ د دوی هر شوم پلان ته متوجه وو، بالاخره وزيراعظم د ملاقات غوښتنه وکړه زموږ له لوري يو منظورپښتين وو خو د ټولو کافي وو، چې بېرته راغلل ويل يې چې خبرې ټولې ومنل شوې او دلته نور پاتې کيدل هېڅ مانا نلري، سرکاري او درباري مشرانو خبره قبيلو ته بوتله خو موږ ټولو پښتنو ځوانانو منظورپشئين ته د فبرورۍ په شپږمه نېټه د شپې پر ۱۲جو وويل چې موږ درسره يو دغه يې وخت دی چې پرتل ختم نکړې، منظور پشئين زموږ خبره ومنله خو دمشرانو جرگې ته بيا ورغلو خو دوی له منظور پشئين څخه بيخي پوښتنه ونکړه ځکه دوی ته پته وه چې د منظور ځواب به نه وي، نو دوی لاسونه پورته کړل او د سټېج پر لوري د اعلان لپاره روان شول، د ځوانانو زغم بيخي ختم شوی وو، موږ هڅه وکړه چې ځوانان له مشرانو سره لاس او گريوان نشي خو مشرانو ته هم حالت معلوم شو هغه نر وو چې پښې يې ايستلې د دوی شوم پلان مو ناکام کړ، د پاکستان رسنيو خبر خپور کړ چې پرتل ختم شو، خو موږ د ټولنيزې رسنۍ (فېسبوک) له لارې ژر ژر هڅه وکړه چې خلکو ته دا خبر ونه رسيږي چې پرتل ختم شويده، پدې وخت کې راغلي عام خلک مو يوې خواته کړل چې څوک شر جوړ نکړي، ماته شاه افغان اواز وکړ چې منظور پشئين د غواړي دوی هلته هوټل کې ناست وود استخباراتو کسانو مو ځای معلوم کړی وو راغلل خو موږ هلته د ډوډۍ په بهانه پاتې شوو کله چې د استخباراتو کسان لاړل نو شاه افغان او منظورپشئين خپل موبايلونه بند کړل، او د شاه افغان اطاق ته دشپې لپاره لاړو هغه شپه سخته شپه وه په امتحان کې گير وو خو ملگري مو تکړه خلک وو شپه پر شپه يې د هرڅه ذمه وارۍ پر غاړه واخيستې نديم سرور، شاه افغان، سالارزي او دجناح پوهنتون نوروپښتنو محصلينو تر سبا غرمې پورې هرڅه برابر کړل سټېج د پخوا په څېر کنتيېنر ته وو خو بيا هم زموږ کار جوړ شو، ماته منظور په خيمه کې وويل چې لاسي لوډسييکړ نظيف لالا ته ورکړه چې پښتنو ته خپل تاريخ بيان کړي، او د ناستو کسانو توجه ترهغې وساتي ترڅو چې سټېج تيار شوی نه وي، دا ځل هم استخباراتي ادارو خپل کسان پرتل ته داخل کړي وو تر څو پرتل ختم کړي او دپښتنو ترمنځ کرکه خپره کړي خو دا ځل هره ورځ د منظور تقرير وو خلکو به يې په ډېر غور خبرې اوريدلې د علي وزير، محسن داوډ او خان زمان کاکې ويناگانو د خلکو حوصلي لا پسې لوړې کړې، د حکومت سره د مذاکراتو لړۍ پيل شوه د وزيراعظم نه وروسته د پوځ له وياند جنرال اصف غفور سره لس کسيز پلاوي ليدنه وکړه، چې منظورپشئين، محسن داوډ، ثمرين وزير، شاه فيصل غازي، عبدالله ننگيال، ابوبکرمسيد او زه الله نورننگیالی وزير پکې شامل وم پدې ليدنه کې چې موږ کومې خبرې د پوځ وياند ته وکړې بل هېڅوک يې ورته نشي کولای، په بله ورځ ملگرو د پوځ له بل جنرال سره ليدنه وکړه، د پوځ جنرال ځوانانو ته وويل چې تاسو ولې زموږ هرڅه په اوږو لاهو کړل نو منظورپشئين سمدلاسه خبره ورغبرگه کړه چې اوس مو صرف اغاز کړيدی تاسې خپل ظلم بند کړئ، لدې وروسته د پوځ جنرال دوی ته ژمنه ورکړه چې ستاسو غوښتنې به منل کيږي ورسره بل جنرال ته يې دنده ورکړه چې د وزيراعظم لخوا ورکړل شوي ليکلي ژمنې ورسره ومني او کار پرې پيل کړي، بېرته راغلو منظور ملگرو ته وويل چې د هرپښتانه کورته ورځو د يووالي خير ترې غواړو که چا درته سپکه خبره کوله سپکه خبره به نه ورته کوئ که چا د کاني گوزار درباندي کاوه خير دی دوی به نه پوهيږي د کاني گوزار مه پرې کوئ د مابښام ناوخت د پرتل دختميدو اعلان پدې شرط وشو چې که ليکلي شوي وې ژمنې ونه منل شي موږ به بيا حرکت کوو، هرڅوک پخپل لوري وخوځيدل موږ د شوکت عزيز شوکت په انقلابي ترانه عادت شوي وو، کور خوند نه راکاوه دوه ورځې وروسته په ستره محکمه کې د شهيدنقيب الله محسود قضيې اوريدنه وه زه، شاه افغان او اسماعيل مسيد د وکيل عبدالرحيم سره هلته لاړو چې پر رسيدو سره د منظور پشئين پيغام راغی چې سبا ته د پوځ له جنرال سره په واپنه کې ليدنه لرو ځان راورسوه، شپه مې ډيره اسماعيل خان ته راورسوله بل سهار دعندان بېټني ، انور سليمان خېل او نوروملگرو سره يوځای واپنه ته ورسيدو د پوځ له جنرال سره مو تر ناوخته ليدنه وکړه هماغه پخوانی سختې خبرې اترې مو سره تبادله کړې موږ سره يې تل د دروغو وعدې کولې خو ترسره کول يې نه، منظورپښئين ته پدې ورځ وزيرو مېلمستيا کړي وه له ډوډۍ نه وروسته زه په واپنه کې پاتې شوم او دوی ډيره اسماعيل خان ته لاړل ځکه په سوات کې يوه ماشومه په ظلم وژل شوي وه منظور د هغې غم په سر اخيستی وو تر څو سوات ته ځان ورسوي، زه د دوو ورځو لپاره کور ته راغلم خو دوه ورځې تېرې نه وې چې د سويلي پښتونخوا د تگ لپاره په جوړه شوي کمېټه کې مې نوم راغی چې علي وزير، لياقت يوسفزی، ډاکټرمشتاق، ډاکټر گلمرجان، عبدالوحيد مسيد، جمال ماليارمسيد، امين شاه او کاکاشفيع ترين هم راسره ملگري وو، د سويلي پښتونخوا له جلسې نه وروسته زه او عبدالوحيد د کراچې جلسې د کمېټې جوړولو لپاره لاړو هغه لا ختم نه وه چې دپېښور د جلسې اعلان وشو، بيا دلاهور، او بيا دسوات او بيا چې تر ټولوزيات يې ستري کړو دکراچۍ جلسه وه، وروسته د روژې درخستۍ لپاره واپنه ته راغلم د اختر نه وروسته په ټولټاکنو کې بوخت شوو چې په منځ کې يې د ډيره اسماعيل خان دجلسې اعلان وشو له ډيره اسماعيل خان وروسته مو د بني گل په جلسه کې حوصلي لا پسې لوړې او ارادې مظبوطې شوې ، دا چې د نيولو او وژلو لړۍ همداسې روانه ده خو موږ هم قسم خوړلی چې زموږ په ژوند خو پښتون قوم سوکالي او خوشالي ونه ليده تر څو موچې راتلونکو نسلونو ته ازادي او خوشالي نه وي راوړي تر هغو به خپله مبارزه جاري ساتو که د سر په قيمت هم وي.

سر ورکوو خو سنگر نه ورکوو.

په اخر کې له هغو ملگرو بڅښنه غواړم چې له ما يې نومونه هېر او يا يې پاتې دي.

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**